

Ungdomsprojektet UP har

Vi var sju ungdomar och fyra ledare från projektet UP som lämnade Sverige med tio väskor, fyllda med kläder och leksaker utan att riktigt veta vad som väntade oss. Vi återvände från Litauen med ett ännu större bagage, fyllt med ny förståelse, nya erfarenheter och en rejäl dos kärlek.

Birzai och nya vänner..

Efter en gungig båtresa och en skumpig bilfärd som, åtminstone för mig, spenderades i baksätet utan säkerhetsbälte i en bil som sett allt för många vintrar, så anlände vi till Birzai, en liten stad med ca 15 000 invånare i norra Litauen, bara någon mil från gränsen till Lettland.

..volontär och eldsjälur

Vi inackorderades i stadens metodistkyrka och sedan bar det iväg för lunch. Här träffade vi kvinnan som kom att bli

vår guide under resan, *Tilda*, en svensk tjej som jobbade som volontär både i Reformerta kyrkan och på barnhemmet. Första platsen hon tog oss till var **secondhandbutiken** som Skopan stödjer med kläder och annat att sälja.

Väl på plats togs vi emot av de eldsjälur till damer som driver verksamheten. Det visade sig att de inte bara drev två butiker utan även en slags fritidsgård dit barn från samhället var välkomna att hänga efter skolan. Här kunde de spela datorspel, leka med leksaker och de fick dessutom ett mål mat. Trots begränsade ekonomiska resurser lyckas de mirakulöst nog att hålla all verksamhet igång. Fantastiskt!

..ungdomar och lek

På kvällen tog Tilda med oss till **Reformerta kyrkan**, vår systerkyrka i staden. Här skulle vi hänga med deras ungdomsgrupp. De stod för lekar och vi för middagen. Vad lagade vi? Jo, något riktigt typiskt svenskt: Tacos!

Det är svårt att med ord beskriva en sådan kväll där man lär känna nya människor men åtminstone jag är såhär i efterhand väldigt glad åt att de envisades med att vi skulle leka minst tre lekar innan middagen. Det rev alla osäkerhetsbarriärer, det blev en lyckad afton och jag tror vi alla fick minst en eller två nya, goda vänner.

Tuff vardag för stadens ungdomar

Dag två inleddes med att vi fick en guidad tur runt Birzai av några av våra nyfunna vänner från dagen innan. Att gå runt bland de hus, som knappt klarade att stå upp av sig själva och inse att det är så

besökt ungdomar i Litauen

här människor bor, gav ett otroligt starkt intryck. Men att det, trots den tuffa vardagen (över 30% av befolkningen lever i fattigdom), fanns en sådan glädje och optimism bland dessa ungdomar, var ännu starkare att se.

Barnhemmet Vaiko Uzuoveja

Efter lunch bar det av mot själva huvudmålet med resan: barnhemmet Vaiko Uzuoveja ungefär en mil utanför Birzai. Eftermiddagen och kvällen ägnades åt diverse lekar och att lära känna barnen. Bland de barn vi träffade fanns en tjej på 17 år, ett tiotal pojkar i åldrarna 12-17 samt fyra syskon 3-7 år gamla. Hela barnhemmet kändes som en enda stor familj där alla tog hand om varandra.

Visst behövde dessa barn de kläder och leksaker vi hade med oss men jag tror att den viktigaste gåvan vi kunde ge dem var att vi var några de kunde leka med, skratta med, några som gav dem kärlek. För som Tilda sa: *"man kan ju inte låta bli att ge dessa barn all sin kärlek, därför är det så otroligt svårt att förstå att det faktiskt är anledningen till att de flesta av dem är här; deras föräldrar gav dem ingen kärlek, de brydde sig inte om dem"*.

Tillbaka hem med ny förståelse och nya frågor

Vi gav kärlek men samtidigt fick vi så otroligt mycket tillbaka! Ända från dag ett så kände vi oss så uppskattade. Bland ungdomarna i kyrkan, på barnhemmet, bland de som jobbade i secondhandbutikerna.

Nu håller vi alla tummarna för att de ungdomar vi träffade kan komma på besök hos oss i framtiden, vi vill träffa våra

vänner igen! Och resor som denna borde göras oftare med fler från vår församling för att se att det vi ger uppskattas otroligt mycket.

Understanding, förståelse, är ett nyckelbegrepp inom UP-projektet (*Understanding and Peace*). Den här resan har gett oss större förståelse för vilka fruktansvärda orättvisor som finns i vår värld och att de finns närmare än vad man kan tro. Men samtidigt har den gett oss **nya frågor**:

Varför finns dessa orättvisor?

Varför har vissa allt och andra inget?

Detta är frågor vi får ta med oss. Vår grupp kom under resan varandra mycket närmare och vi har något riktigt bra på gång nu för fortsättningen av projektet.

Simon Jernberg - en av ledarna för UP

